

वा० रा०

॥ ३८५ ॥

अभ्यधावत धावन्निवत्तरयाजगाम ॥ अत्रभरतस्येव कवेरपिवर्णनीयमयीभावेनातिहर्षाविष्टत्वादत्रप्रकरणेद्विरुक्तिर्न दोषाय ॥ २९ ॥ दृष्ट्वैव दर्शनमात्रेणैवार्तःखिन्नः स
न तांचार्तिधैर्याद्वारयितुमशक्नुवन् ॥ अतएव बाष्पसंदिग्धवर्णया गिरा वार्गिद्रियेण वचनमब्रुवन् नव्यक्तंवदन्विललाप ॥ ३० ॥ विलापप्रकारमाह ॥ यः संसदीति
॥ ३१ ॥ बहुसहस्रद्रव्यमूल्यैर्वासोभिरलंकर्तुं यः पुरे उचितः समृगाजिने अंतरीयोत्तरीयरूपे मृगचर्मणी प्रवस्ते ॥ धर्मं पितृवचनपरिपालनरूपं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यथादि

तंदृष्ट्वा भरतः श्रीमान् दुःखमोहपरिप्लुतः ॥ अभ्यधावत धर्मात्मा भरतः कैकयीसुतः ॥ २९ ॥ दृष्ट्वैव विललापात्ते वाष्पसंदिग्धया गिरा ॥
अशक्नुवन् वारयितुं धैर्याद्वचनमब्रुवन् ॥ ३० ॥ यः संसदि प्रकृतिभिर्भवेद्युक्त उपासितुं ॥ वन्यैर्मृगैरुपासीनः सोयमास्ते ममाग्रजः ॥ ३१ ॥
वासोभिर्बहुसाहस्रैर्योमहात्मा पुरोचितः ॥ मृगाजिने सोयमिह प्रवस्ते धर्ममाचरन् ॥ ३२ ॥ आधारयद्योविविधाश्चित्राः सुमनसः सदा ॥
सांयंजटाभारमिमं सहते राघवः कथं ॥ ३३ ॥ यस्य यज्ञैर्यथादिष्टैर्युक्तो धर्मस्य संचयः ॥ शरीरक्लेशसंभूतं सधर्मं परिमार्गते ॥ ३४ ॥ चं
दनेन महार्हेण यस्यांगमुपसेवितं ॥ मलेन तस्यांगमिदं कथमार्यस्य सेव्यते ॥ ३५ ॥ मन्त्रिमित्तमिदं दुःखं प्राप्नो रामः सुखोचितः ॥ धि
ग्जीवितं नृशंसस्य मम लोकविगर्हितं ॥ ३६ ॥ इत्येवं विलपन् दीनः प्रखिन्नमुखपंकजः ॥ पादावप्राप्य रामस्य पपात भरतोरुदन् ॥ ३७ ॥
दुःखाभितप्तो भरतोरजपुत्रो महाबलः ॥ उक्त्वार्येति स रुद्दीनं पुनर्नोवाच किंचन ॥ ३८ ॥ बाष्पैः पिहितकंठश्च प्रेक्ष्य रामं यशस्विनं ॥ आ
र्येत्येवाभिसंकुश्य व्याहर्तुं नाशक्ततः ॥ ३९ ॥ शत्रुघ्नश्चापिरामस्य वंदे चरणोरुदन् ॥ तावुभौ च समालिङ्ग्य रामोऽप्यश्रूण्यवर्तयत्
॥ ४० ॥ ततः सुमंत्रेण गुहेन चैव समीयतूराजसुतावरण्ये ॥ दिवाकरश्चैव निशाकरश्च यथांशे शुकबृहस्पतिभ्यां ॥ ४१ ॥

द्वैर्यथाविहितैः ऋत्विक्केशसाध्वैर्यस्य धर्मसंचययुक्तः सत्त्वशरीरक्लेशेन संभूतमुत्पन्नधर्ममार्गते ॥ ३४ ॥ मलेन दंडवन्निषवणापूवमात्रान्मलस्थितिर्गते ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पादाव
प्राप्येति दुःखातिशयवशात् ॥ ३७ ॥ ततएव पुनर्नोवाच ॥ ३८ ॥ ततः बाष्पावरुद्धकंठत्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ राजसुतौ रामलक्ष्मणौ ॥ ४१ ॥

अ० कां०

॥ ३८५ ॥